

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή έτησια προπληρωσίμη: Έσωτερικόν δα. 7 (διά τους δασκάλους δα. 5) Έξωτερικόν φη. γρ. 3 (διά τους μαθητάς φη. γρ. 5). Αιτήσεις προς έγγραφην απευθύνονται προς τον Έκδοτον, όδός Παρισιακού 16, διά σπασμένης επιστολής. Συνδρομητά άπ' εύθείας έγγραφονται έν τω Βιβλιοπωλείω Έστίας.— Αι συνδρομαί άρχονται άπό 1 Ιανουαρίου και είνε έτήσιαι.

Λ Ε Π Τ Α 30

Έν Αθήναις 1 Αυγούστου 1899

ΕΤΟΣ Β'—ΑΡ. 15

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α
ΤΟΥ 15ου ΑΡΙΘΜΟΥ

ΣΥΜΠΕΘΕΡΟΣ ύπό Δ. Βυρέλα.
Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ύπό Α. Κωνσταντινοπούλου.
ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ κατά τον Duranlou, επίσκοπον τής Όρλεάνης ύπό Δ. Μαρίνου.
Η ΜΑΓΙΣΣΑ δραμάτων Όκταβίου Φεγιέ κατά μετάφρασιν Χ. Αννίνου.
ΤΟ ΓΑΛΑ ΚΑΙ Ο ΜΕΛΛΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ γεωργική επιστολή προς τας μητέρας ύπό Ρ. Δουντροιάδου.
ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΜΥΘΟΙ: Η ΓΙΔΑ.—Ο ΛΑΓΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΓΩΝΙΚΟ.
ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ κατά τών Έρδερ.
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ: Δεκάλογος του λουομένου.— Τά παιδιά εις τήν Βουλήν.— Ό ηλεκτρισμός θηριοδαμαστής.— Άνθρωπος μή κοιμώμενος.— Αίγυπτιακή λυγία.— Ό πρεσβύτερος άνθρωπος.
ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΒΙΟΥ: Παραγωγή μεγάλων καρπών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

Το μεσονύκτιον τής 15ης Ιουλίου άπέθανεν έν Αλεξανδρεία ο μέγας έθνικός ευεργέτης Γεώργιος Αβέρωφ. Ό Αβέρωφ ήγεν ηλικίας 85 ετών. Καταγόμενος έκ Μετσόβου νεώτατος μετέβη και εγκαταστάθη εις Αίγυπτον, όπου έπιδοθείς εις τó εμπόριον κατώρθωσε διά τής δραστηριότητος, τής φιλοπονίας του και τής μεγάλης τιμιότητός του να άποκτήση κολοσσιαίαν περιουσίαν, τήν όποιαν εδανάπαν άρειδίως όπου παρίστατο έθνική ανάγκη είτε έν τή δούλη είτε έν τή έλευθέρα Ελλάδα.

Όύτως έν Μετσόβω τή ιδιαίτερα αύτου πατρίδι άνήρως και συνετήρει Έκκλησίας και διάφορα φιλανθρωπικά και εκπαιδευτικά ιδρύματα. Έν Αλεξανδρεία έκτισε τόν ναόν του Ευαγγελισμού, τó Νοσοκομείον, τά σχολεία τής Κοινότητος, έπρόκεισε τó Γυμνάσιον και τó Παρθενιαγωγείον με έτησίαν επιχορήγησιν έκ χιλίων λιρών και έπλήρωσε τά έκ δέκα χιλιάδων λιρών χρέη τής Κοινότητος, πάντοτε δέ προσήργετο άρωγός εις τας ανάγκας τών ιδρυμάτων τούτων.

Έν Αθήναις δέ έκτισε τó κεντρικόν δικαμέρισμα του Πολυτεχνείου καθώς και τó Μηχανουργείον αύτου δαπανήσας 500 χιλιάδας φράγκα, τήν Στρατιωτικήν Σχολήν τών Ευελπίδων στοιχίσασαν τεσσαράκοντα χιλιάδας λίρας, τó Έρηθειον δωδεκα

χιλιάδας λίρας και τó Στάδιον στοιχίσαν περί τó εκατομμύριον δραχμών. Αλλά και άποθανών ο άοιδιμος άνήρ διά τής διαθήκης του κληροδοτεί ύπερ του έθνους:

2,500,000 φράγκων χρυσών προς σύστασιν Πολιμηκής Ναυτικής Σχολής.

1,000,000 φράγκων χρυσών προς άποπεράτωσιν του Παναθηναϊκού Σταδίου.

500,000 φράγκων χρυσών διά τήν σύστασιν Γεωργικής Σχολής έν Λαρίση.

500,000 φράγκων χρυσών ύπερ του Ώδεΐου.

750,000 φράγκων χρυσών ύπερ του Μετσόβου Πολυτεχνείου.

900,000 φράγκων χρυσών ύπερ τής κοινότητος Μετσόβου.

1,500,000 φράγκων χρυσών ύπερ τής Έλληνικής κοινότητος Αλεξανδρείας.

Τó υπόλοιπον δέ τής μεγάλης περιουσίας του διένειμαν εις τούς διάφορους συγγενείς αύτου.

Η κηδεία του έθνικού άνδρός έτελέσθη μεγαλοπρεπώς έν Αλεξανδρεία τήν Πέμπτην 22 Ιουλίου παρακολουθούσης τής Έλληνικής παροικίας και αντιπροσώπων τών ένδοτέρων Έλληνικών παροικιών τής Αιγύπτου ως και τών ξένων παροικιών κλπ.

Επί τής σορού του κατέθεσεν ο Πολιτικός Πράκτωρ τής Ελλάδος κ. Γρυπάρης στεφάνους έκ μέρους τής Α. Β. Υ. του Διαδόχου, τής Έλληνικής Κυβερνήσεως, τής Βουλής, του Δήμου Αθηναίων και πολλών σωματείων.

ΑΓΩΓΗ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Γράμματα, Έπιστήμαι, Τέχναι, Βιομηχανία.

Προεκηρύχθη διαγωνισμός προς άποστολήν εις τήν Έσπερίαν ύποτρόφων προς σπουδήν τής Γυμναστικής. Ό διαγωνισμός ούτος άρχεται τή 30 Αυγούστου τρ. έ. και τελεσθήσεται έν τινι τών αΐθουσών του Έθνικού Πανεπιστημίου και έν τώ ένταύθα Ακαδημαϊκό Γυμναστηρίω ένώπιον επιτρόπης, καθισταμένης μίαν ήμέραν πρό τής έναρξεως του διαγωνισμού και άποτελουμένης 1) έκ του τμηματάρχου τής μέσης εκπαίδευσως, ως προέδρου, 2) έκ τριών καθηγητών του Έθνικού Πανεπιστημίου, ών ο εις τής Ιατρικής και οι δύο τής Φιλοσοφικής Σχολής και 3) έκ του διευθυντού του ακαδημαϊκού Φροντιστηρίου και του τής Σχολής τών Γυμναστίων.

Οι διαγωνισθησόμενοι δέον να προσαγάγωσι τά εξής έγγραφα: α) πιστοποιητικόν ότι δέν συνεπλήρωσαν τó 30 έτος τής ηλικίας αύτων, β) αντίγραφον του

πτυχίου ως γυμναστών, γ') αντίγραφον τῶν διορισμῶν, παύσεων ἢ μεταθέσεων καὶ δ') αντίγραφον τοῦ ἀπολυτηρίου ἢ τοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ τοῦ πτυχίου, ἂν ἔλαθον τοιοῦτον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τῇ Σχολῇ τῶν Βιομηχανῶν Τεχνῶν. Θὰ ἐξετασθῶσι δὲ γραπτῶς καὶ προφορικῶς α') εἰς τὴν φυσικὴν, β') εἰς τὴν ανατομικὴν καὶ ὑγιεινὴν, γ') εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ διδακτικὴν τῆς Γυμναστικῆς, δ') εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ε') εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οὐσιωδαιτέρων καὶ δυσχερεστέρων εἰδῶν 1) τῶν ἀσκήσεων διὰ κινήτων καὶ ἐπὶ ἀκινήτων ὀργάνων καὶ 2) τῶν ἀθλητικῶν ἀσκήσεων, 3) εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν γλῶσσαν.

Οἱ ὑπότροφοι θὰ λαμβάνωσι κατὰ μῆνα 350 δρ. καὶ ἐφ' ἑκάστου ἔτους 500 δρ., θὰ διαμεινωσὶ δ' ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἐπὶ δύο ἔτη. Ἐπιανερχομένους δ' ἐκ τῆς Ἑσπερίας ἢ πολιτείας ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ αὐτοὺς εἰς τινα δημοσίαν θέσιν.

— Προεκηρύχθη ἐπ' ἴσης διαγωνισμῶς πρὸς κατάληψιν θέσεων γυμναστών ἐν τῷ ἀκαδημαϊκῷ Γυμναστηρίῳ καὶ τῇ Γυμναστικῇ Σχολῇ. Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος ἀρχεταὶ τῇ 15 Σεπτεμβρίου πρ. ἔ. καὶ διεξαχθήσεται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης 1) ἐκ τοῦ κοσμητοροῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ὡς προέδρου, 2) ἐκ τριῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὧν ὁ εἰς τῆς Ἱατρικῆς καὶ οἱ δύο τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, καὶ 3) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Γυμναστηρίου ἢ τοῦ τῆς Γυμναστικῆς Σχολῆς. Οἱ τὸν ἄνωτερον βαθμὸν λαβόντες διορίζονται ἐν τῷ ἀκαδημαϊκῷ Γυμναστηρίῳ καὶ τῇ Σχολῇ τῶν Γυμναστών, καθ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις.

— Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, μεριμνῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀρχαιολογικῶν κειμηλίων, ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ μικρὰ ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας, ἐν αἷς ὑπάρχουσι ἀρχαιότητες, αἱ τινὲς διεσπαρμέναι τῆδε κακέῃσθε ἤδη, διατρέχουσι μέγιστον κίνδυνον νὰ φυγαδευθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀρχαιοκαπήλων. Διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν διαφόρων ἀρχαιοτήτων εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἐλπίζεται ὅτι θὰ ᾖσιν αὐταὶ ἐν ἀσφαλείᾳ. Συνεπεῖα τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπηύθυνεν ἔγγραφον πρὸς τὸν ἐν Ἀμφίσσει γυμνασιάρχον, δι' οὗ παραγγέλλει αὐτῷ νὰ περιοδεύσῃ ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν καὶ περισυλλέξῃ ὅλας τὰς ὑπαρχούσας κινήτας ἀρχαιότητας, ἅς νὰ τοποθετήσῃ εἰς ἰδιαιτέραν αἰθούσαν ἐν τῷ γυμνασίῳ Ἀμφίσεως.

Προσέτι παρηγγέλλη καὶ ὁ γυμνασιάρχος Βόλου, ὅπως μεταβῆ εἰς τὰ διάφορα χωρία τοῦ Πηλίου, ὅπου ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν ἀρχαιότητας καὶ μεταφέρῃ αὐτάς εἰς τὸ ἐν Βόλῳ γυμνάσιον.

Καὶ οἱ ἄλλοι γυμνασιάρχαι, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν γυμνασίων τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἀρχαιότητες, λίαν προσεχρῶς θὰ ἐνταλθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ὅπως περισυλλέξωσιν αὐτάς καὶ τὰς τοποθετήσωσιν εἰς ἰδιαιτέρας αἰθούσας τῶν γυμνασίων.

— Αἱ ἀπολυτήριαι ἐξετάσεις τῶν Διδασκαλείων τοῦ Κράτους θὰ γείνωσι κατὰ τὸ δευτέρον δεκαπενθήμερον τοῦ Αὐγούστου ἔ. ἔ. Ἡμέρα ἐναρξέως αὐτῶν ὁρίσθη ἢ 16 ἰδίου μηνός.

— Αἱ προαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν δημοδιδασκάλων καὶ δημοδιδασκαλισσῶν θέλουσι διενεργηθῆναι τῇ 28 Αὐγούστου ἔ. ἔ. ὡς συνήθως ἐν τῷ ἐνταύθι Διδασκαλείῳ.

— Ἀνασυνιστῶνται τέσσαρα ὑποδιδασκαλεῖα, ἅτινα κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1899—1900 θὰ λειτουργήσωσιν εἰς Σοφάδας, Δαδίον, Μαζέικα καὶ Ἀρεοπολιν. Τὰ ὑποδιδασκαλεῖα ταῦτα εἶνε μονοτάξια μετὰ συνημέ-

μένον εἰς ἕκαστον προτύπου γραμματείου πρὸς πρακτικὴν ἀσκήσιν τῶν εἰς ταῦτα φοιτῶντων διδασκάλων, οἵτινες πρὸς διάκρισιν τῶν ἐκ τῶν Διδασκαλείων ἀπολυομένων ὀνομαζόνται γραμματισταί. Τὰ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐκάστου ὑποδιδασκαλείου ἀπαρτίζεται ἐκ δύο δημοδιδασκάλων πρωτοβαθμίων ἐχόντων τριετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν εὐδόκιμον.

— Διετάχθησαν οἱ νομομαχανικοὶ τοῦ Κράτους νὰ συντάξωσι καὶ ὑποβάλωσιν ἐντός μηνός τὸ πολὺ τοὺς προϋπολογισμούς καὶ τὰ σχέδια κατὰ τοὺς ἐγκεκριμένους τύπους πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίων δημοτικῶν σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἰς πάντας τοὺς δήμους τῆς τρίτης τάξεως. Τοιοῦτοι δήμοι εἶνε 44, ἐν αἷς λειτουργοῦσι 56 δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ 25 τοιαῦτα θηλέων. Ὑπάρχουσι δὲ τανῦν δημόσια ἐν τοῖς δήμοις τούτοις σχολικὰ κτίρια 28, ὧν τὰ τρία νέα. Τὰ λοιπὰ θέλουσιν ἤδη ἀνεγερθῆναι. Μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν διδακτηρίων τῶν δήμων τῆς τρίτης τάξεως θὰ ἰδρυθῶσι τοιαῦτα καὶ εἰς τοὺς δήμους δευτέρου καὶ πρῶτου βαθμοῦ. Τὰ πρὸς τοῦτο χρήματα εἶνε κατατεθειμένα ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ προσέρχονται ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν.

— Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἵνα αἱ ἀρτι βραβευθεῖσαι Γεωγραφίαι πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τροποποιηθῶσι κατὰ τὸν νέον περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους νόμον.

— Αἱ ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Γυμναστίων, τῇ ἰδρυθείσῃ ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, ἐφέτος ἐκπαιδευθεῖσαι νεάνιδες ὑποστάσιν τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὀρισθείσης ἐπιτροπῆς ἀνεκηρύχθησαν Γυμνάστρια. Εἶνε δὲ αἱ ἐξῆς 1) Ζωὴ Ἀγγέλου, 2) Εἰρήνῃ Ἀνδρούσου, 3) Ἐλένη Γαλιάτσα, 4) Μαρία Γελαδάκη, 5) Εὐανθία Γεωργιάδου, 6) Ἀνδρομάχη Γιαννουλάτου, 7) Αἰκατερίνη Δούδαρη, 8) Αἰκατερίνη Ἰγγλέση, 9) Παρασκευὴ Κρητικῆ, 10) Κλειῶ Καραγιαννοπούλου, 11) Παρασκευὴ Μέργουλα, 12) Ἀλεξάνδρα Στεφάνου, 13) Μαρία Οικονόμου, 14) Μαρία Παπαδημητρίου, 15) Εὐφροσύνη Πετσάλη, 16) Ἀγγελικὴ Ραζῆ, 17) Εὐανθία Ρούση καὶ 18) Χαρίκλεια Σκλέπα. Πλὴν τῆς Ἐλένης Γαλιάτσας πᾶσαι αἱ λοιπαὶ εἶνε πτυχιούχοι δημοδιδασκαλίσσαι.

— Τὰ τελευταῖα ἐκδοθέντα θεολογικὰ ἔργα τοῦ ἡμετέρου καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας κ. Α. Λιομήδους Κτηριακῶ ἐκρίθησαν λίαν εὐμενῶς ἐν τῷ γερμανικῷ θεολογικῷ τύπῳ. Οὐ μόνον ἢ τρίτομος Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία του μεταφράζεται εἰς τὸ γερμανικὸν ὑπὸ τοῦ θεολόγου Rausch διὰ τὸ ἄριστον ἰδίως τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν μέρους αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἔργων του ἐγράφθησαν λίαν εὐμενεῖς κρίσεις. Οὕτως ἐν τῷ βερολιναίῳ ἐκκλησιαστικῷ φυλλῷ «Τὸ δικαιωματικὸν» (Der Protestant) ἐδημοσιεύθη κρίσις μακρὰ περὶ τῶν Θεολογικῶν αὐτοῦ Διατριβῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰς γερμανὸς θεολόγος ἑλληνικῆς ἐθνικότητος». Ὁ γράφων εἶναι ὁ γνωστὸς θεολόγος Kohlschmidt, γνώστης τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐκκλησιαστικῆς φιλολογίας, τακτικὸς συντάκτης τῶν «Ἐτησίων θεολογικῶν εἰδήσεων» τῆς Ἰέννης καὶ τῆς «Διεθνούς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Θεολογίας» τῆς Βέρνης, ὅστις καὶ ἄλλοτε ἐν τῇ Βερολιναίᾳ «Προτεσταντικῇ ἑφημερίδι» εἶχε κρίνει καὶ ἀρχαιότερα ἔργα τοῦ ἡμετέρου καθηγητοῦ. Τὰς Θεολογικὰς Διατριβὰς ἀναλύων μίαν πρὸς μίαν ἐπαινεῖ τὸν τρόπον τῆς ἐκθέσεως καὶ τὰς κρίσεις τοῦ συγγραφέως, παρατηρῶν ὅτι οὗτος δεικνύει τελείαν γνώσιν τῆς γερμανικῆς θεολογικῆς φιλολογίας, ὅτι ἂν καὶ διατηρῇ τὰς ἀρχὰς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ἢ ἀνήκει, συνδυάζων ἄμφω αὐτάς κατ' ἰδιάζοντα τρόπον μετὰ τῆς γερμανικῆς

ἐπιστήμης κατὰ τὴν ἀρχὴν πάντοτε «Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε», ἐργάζεται ὡς γερμανὸς θεολόγος, δεικνύων ἐν πάσαις ταῖς ἐργασίαις του ἀφ' ἑνὸς μὲν βαθυθρησκευτικὸν αἶσθημα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐλευθέραν αὐστηρῶς ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν. Οὕτω δικαιολογῶν τὸ διὰ τί ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς κρίσεως του ὀνομάζει τὸν ἡμέτερον καθηγητὴν «γερμανὸν θεολόγον ἑλληνικῆς ἐθνικότητος», ἐπιλέγει ὅτι ὡς τοιοῦτος πρέπει νὰ ἀναγνωρίζηται ἐν Γερμανίᾳ.

— Πρὸ πολλοῦ ἀνετέθη εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Παπαδημητράκοπουλον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἢ συντάξις ὑπονημάτων περὶ προφοράς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ὁ κ. Παπαδημητράκοπουλος μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας ἐργασθεὶς ἐπεράτωσε τὸ ὑπόνημά του καὶ ὑπέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸν ὑπουργόν κ. Κούτσιαν. Ἐν αὐτῷ ὁ κ. καθηγητὴς δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων ἀποδεικνύει ὅτι ἡ προφορά τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἶνε αὐτὴ τὴν ὅποιαν ἔχουσι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες καὶ ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ προφορὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἶνε πλάσμα τῆς φαντασίας τοῦ περιβοήτου Ἐράστρου, μὴδὲν τὸ κοινὸν ἔχουσα πρὸς τὴν ἀπαγγελίαν καὶ προφορὰν τῆς γλώσσης μας. Αἱ δίφθογγοι, γράφει ὁ κ. Παπαδημητράκοπουλος, ἀπηγγέλλοντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὡς σήμερον παρ' ἡμῶν. Καὶ ἀποδεικνύει τοῦτο διὰ παραδείγματων καὶ λέξεων εἰλημμένων ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Μόνον ἡ προφορὰ τῶν μακρῶν καὶ τῶν βραχέων ἐν τῇ προφορᾷ ὑπέστη ἀλλοίωσιν διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ διατηρεῖται εἰς τινὰς ἐκ τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀνέθηκεν εἰς τὸν τμηματάρχην κ. Βορτσέλλαν νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Σακελλαροπούλου, Μιστριώτου, Βεραναδάκη, Ζαγγουράνη καὶ ἄλλων, ἧτις θὰ μελετήσῃ τὸ ὑπόνημα. Ἀφοῦ δὲ ἐγκρίνη αὐτό, θὰ μεταφρασθῆ εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ θὰ ἀποσταλῆ εἰς τὰς ἐν Εὐρώπῃ πρεσβείας μας, ὅπως δι' αὐτῶν ἐπιδοθῆ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Παιδείας τῶν διαφόρων Κρατῶν. Οἱ πρεσβεῦται μὲν θὰ προδώσι συγχρόνως εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα, ὅπως εἰσαχθῆ πλέον ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὰ σχολεῖα ἢ γνησίᾳ καὶ ἀληθῆς προφορὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀντὶ τῆς σήμερον ἐν χρῆσει.

— Ὁ εἰσαγγελεὺς Ἀμφίσεως ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὰρχαία ἐκεῖνα νομίσματα, τὰ ὅποια πρὸ τινος χρόνου εἶχον κατασχεθῆ ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς χεῖρας χωρικοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Ἀγίας Εὐφρημίας τοῦ δήμου Μυονίας καταγομένου. Τὰ νομίσματα ταῦτα εἶνε πολυτιμώτατα, ἰδίως δὲ τὰ τέσσαρα, τὰ ὅποια εἶνε ὀλίγα εὐρωπαϊκὰ μουσεῖα εὐρίσκονται. Τοιοῦτων νομισμάτων ἑσπερεῖτο μέχρι τοῦδε καὶ τὸ ἡμέτερον Μουσεῖον, εἶνε δὲ ταῦτα ἀργυρὰ διδράχμα κοπέντα ἐπὶ τῆς ἐποχῆς Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος καὶ ὑπὸ τῶν τότε Ἑλλήνων Ἀμφικτιόνων. Τὰ νομίσματα ταῦτα ἐπὶ τῆς μῆς πλευρᾶς των φέρουσι κεφαλὴν Δῆμητρος, φερούτης πέπλον καὶ ἐστεμμένους μὲ στάγυς, ἐστραμιμένους πρὸς τὰριστερά. Ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν ΑΜΦΙ-ΚΤΙΟΝΩΝ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὸν Ἀπόλλωνα ἐνδεδυμένον μὲ ποδήρη χιτῶνα καὶ καθήμενον ἐπὶ ὀμφαλοῦ, ἐφ' οὗ ὑπάρχει δίκτυον.

Ὁ Ἀπόλλων στηρίζει τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς, ἐρείδεται δὲ διὰ τοῦ ἀγκῶνος ἐπὶ μεγάλῃς λύρας. Εἰς τὴν ἀριστερὰν φέρει κλάδον δαρνῆς. Ὀλίγον ἀριστερόθεν ὑπάρχει τρίπους ἐστεμμένος. Πάντα τὰ νομίσματα εἶνε ὁμοίωτα, ἐξετυμώθησαν ὅμως εἰς τέσσαρας διαφόρους σφραγίδας. Διατηροῦνται κάλλιστα καὶ εἶνε τέχνης ἀρίστης. Ἐκ τῶν ὑπολοίπων νομισμάτων ἐν εἶνε ἀθηναϊκὸν ἀργυροῦν τετράδραχμον

τῆς ἐποχῆς τοῦ Φιλίππου Β' ὅχι τόσο καλῆς τέχνης οὐδὲ ἐπιστημονικῆς ἀξίας, ἐκτός τῆς χρονολογίας τὴν ὁποῖαν φέρει.

Τρία ἕτερα εἶνε ὅχι καλῆς τέχνης καὶ ἐκ χαλκοῦ κατασκευασμένα. Τὸ ἐν εἶνε τῶν Αἰτωλῶν καὶ φέρει ἐπιδορατῖδα καὶ σιαγόνα κάπρου μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ΑΡΙΣ, τὸ δὲ ἕτερον εἶνε ὡς τὸ τοῦ Φιλίππου καὶ τὸ τρίτον εἶνε κέρμα τοῦ Ἴονικοῦ Κράτους.

Τὰ νομίσματα ταῦτα παρεδόθησαν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου κ. Σβορώνον, ὅπως τὰ ταξινομήσῃ καταλλήλως ἐν τῷ Μουσεῖῳ.

— Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Βυζαντινὸς μετέφερεν ἐξ Αἰγίου δύο ἀνυπογράφας πλάκας, αἵτινες εἶχον ἀνευρεθῆ ἐξωθι τοῦ Αἰγίου παρὰ τὴν ἀρχαίαν Αἰγείραν. Αἱ πλάκες αὐταὶ ἢ μὲν ὕψους 1,20 μέτρον καὶ πλάτους 60, ἢ δὲ ὕψους 80 καὶ ἀναλόγου πλάτους, φέρουσι τμήμα τῶν γνωστῶν edictum τοῦ Διοκλητιανοῦ, τὰ ὅποια ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ 301 μ. Χ., ὅτε ἡ αὐτοκρατορία εἶχεν ἤδη διαίρεθῆ εἰς τέσσαρα τμήματα.

Αἱ ἐπὶ τῶν πλακῶν φερόμεναι διατάξεις καθορίζουσι τὴν διατίμησιν διαφόρων τροφίμων καὶ δευμάτων, ἧσαν δὲ αἱ πλάκες αὐταὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐσθημένα εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Αἰγείρας. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἑλληνιστὶ γεγραμμέναι διατηροῦνται κάλλιστα καὶ εἶνε εὐανάγνωστοι. Ἀμφοτέραι αἱ πλάκες θὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

— Ἡ ἐν Ἀθήναις Χιακῇ ἀδελφότης ἀπεφάσισε τὴν προκήρυξιν διαγωνισμοῦ πρὸς συγγραφήν τῆς Ἱστορίας τῆς Χίου, καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς φάσεις, ὑπὸ ἐποψίν δηλαδὴ ἱστορικῆν, ἀρχαιολογικὴν, τοπογραφικὴν καὶ φυσικὴν. Ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπεία ἀποτελουμένη ἀπὸ τῶν κ. κ. Σ. Λάμπρον, Π. Καρολίδην, Α. Μηλιαράκη καὶ Γ. Σωτηριάδην μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἀδελφότητος θὰ συντάξῃ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον τὴν προκήρυξιν ὀρίζουσα τὰς λεπτομερείας.

— Ἐν Ἑσπερίᾳ ἀνεκαλύφθη μαρμάρινον ἀνάγλυφον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φέρεται ὁ Ἀπόλλων, ἡ Λητώ καὶ ἡ Ἄρτεμις. Αἱ ἀνάγλυφοι παραστάσεις εἶνε καλῆς τέχνης.

— Ἐπίσης ἐν Κορίνθῳ ἀνευρέθη ἀγάλμα παριστάνον ἱέρειαν, τοῦ 3 π. Χ. αἰῶνος. Τὸ ἀγαλμα τοῦτο εἶνε ἐξόχου τέχνης.

— Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἑστίας ἐτελέσθη ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τὴν 25^{ην} Ἰουλίου μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἀθέρωφ, χοροστατοῦντος τοῦ σεβ. μητροπολίτου κ. Προκοπίου. Παρέστησαν εἰς αὐτὸ οἱ ἐνταῦθα συγγενεῖς τοῦ Ἀθέρωφ, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλῆθος λαοῦ. Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπυρ. Λάμπρος δι' ὀρασιστάτου λόγου ἐξῆρε τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου πατριώτου.

— Εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῆς γλυπτικῆς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ πρῶτος ἐπιτυχὸν ἦλθεν ὁ ζωγράφος κ. Σ. Βικᾶτος. Ὁ νεαρὸς καλλιτέχνης ἀναχωρεῖ προσευχῶς εἰς Μόναχον, ὅπως τελειοποιήσῃ τὰς σπουδὰς του.

— Ὁ ἐκ τῶν ἐπιτρίτων τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Σερ ἀνεχώρησεν εἰς Φιλιππούπολιν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμιουλίας, ἵνα ἐποπτεύσῃ εἰς τὰς ἐνεργουμένας ἀνασκαφὰς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς.

— Ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθεὶς νόμος περὶ ἀρχαιοτήτων.

— Ἡ Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ἐζήτησε ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας τὴν ἀδειαν νὰ ἐνεργήσῃ

ἀνασκαφὰς εἰς τὴν Τροϊζήνα. Ἡ ἄδεια παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν εἰρημένην Σχολήν.

Ἐχομεν ἀναγγεῖλην ὅτι ὁ ἐν Μονάχῳ διαπρεπὴς Ἕλλην ζωγράφος κ. Ν. Γύζης ἐφιλοτέγνει μέγαν πίνακα εἰκονίζοντα τὴν ἀπαθέωσιν τῆς Βαυαρίας καὶ προωρισμένον διὰ τὴν ἐτησίαν Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν τοῦ Μονάχου. Ὁ πίναξ οὗτος κοσμεῖ νῦν τὴν Ἐκθεσιν, περιγράφεται δ' ὡς ἑξῆς:

«Ὁ πίναξ τοῦ κ. Γύζη παριστᾷ μεγαλοπρεπῆ πομπήν. Λέοντες σύρουσιν ἄρμα, ἐν ᾧ φέρεται ὄρθια ἢ τὴν Βαυαρίαν παριστώσα γυνή, ἥτις εἰς διάκρισιν τῆς βασιλικῆς τῆς μεγαλοπρεπειᾶς φορεῖ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ χρυσοῦν δέρας, τὸ σύμβολον τοῦτο τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ ἐν γένει πολιτισμοῦ· εἰς τὴν δεξιᾶν χεῖρα κρατεῖ προσέτι ληκυθον, εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν κλάδον ἐλαίας, τὸ αἰώνιον τοῦτο τῆς εὐτυχοῦς εἰρήνης σύμβολον. Παρὰ τὸ ἄρμα πεζῆ βαίνουσαι ἀκολουθοῦσι τρεῖς ἄλλαι νεαραὶ γυναῖκες, παριστώσαι τὴν Τέχνην, τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον. Τούτων ἡ Τέχνη φέρει ἐνδύματα πωχρότερα καὶ πλέκει ἄπλας ταινίας, ἐνῶ αἱ ἄλλαι εἶναι πολυτελέστερον ἐνδεδυμέναι καὶ διὰ μεγαλοπρεπετέρου περιβάλλοντος ἐξεικονισμέναι. Οἱ θεράποντες τῶν τριῶν τούτων ἀντιπροσώπων τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἐργασίας κἀθήνται ἐν τῷ ἄρματι πρὸ τῆς βασιλίδος τῆς ἄλλης πομπῆς. Ἡ τὴν ποίησιν καὶ τὰς ὁραίας τέχνας παριστώσα γυνὴ προηγεῖται διανοίγουσα τὴν ἐροτάσιμον πορείαν καὶ κρατοῦσα εἰς τὴν χεῖρα λύραν, ἐνῶ ὁ θεράπων αὐτῆς ἄγγελος ἐμποδίζει αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ βαίνει ταχέως. Παρὰ τοὺς δύο λέοντας, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ποίησεως καὶ τοῦ ἄρματος ἀκολουθεῖ ἡ Ἐπιστήμη, ἥς ὁ θεράπων ἄγγελος προσφέρει πρὸς τὴν Βαυαρίαν ἀνημμένον δαυλόν, ἐνῶ ἡ δέσποινα αὐτοῦ ἐπιστήμη διάφορα κρατεῖ σύμβολα, ἰδίᾳ ἀναπεπταμένον πάπυρον καὶ γραφίδα. Τὰς ἡνίας τῶν λέοντων κρατεῖ ὁ μικροσκοπικός τῶν ἐρώτων θεός. Ἔχων κατὰ τὸ ἥμισυ κεκομμένας τὰς πτέρυγας, διὰ νὰ δείξῃ ὅτι πιστὴ ἡ ἀγάπη τῆς Βαυαρίας πρὸς τὸν βασιλικὸν οἶκον τῶν Βιττελσβάχων, ὧν σύμβολον ὡς γνωστὸν οἱ λέοντες. Τὸ ἄρμα τέλος ἀκολουθεῖ ἡ Εὐτυχία κομίζουσα, καίτοι κεκαλυμμένης ἔχουσα τοὺς ὄφθαλμούς. τὴ τῆς Ἀμαλθείας κέρασ πλήρες καρπῶν.»

— Εἰς ἐν ἐκ τῶν πρώτων θεάσεων τοῦ Λονδίνου παρεστάθη μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν μελοδραματίον ἑλληνικῆς ὑποθέσεως «Ὁ Ἕλλην δούλος».

— Ἀπέθανεν ὁ γάλλος ἀκαδημαϊκὸς καὶ διάσημος μυθιστοριογράφος Βίκτωρ Σερβουλιέξ ἐν ἡλικίᾳ 71 ἐτῶν. Ἐγεννήθη ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας, ἀλλὰ κατήγετο ἐκ Γάλλων διαμαρτυρομένων μεταναστῶν καὶ ἦτο διαμαρτυρούμενος τὸ θρησκευμα. Ἐκ τῶν μυθιστορημάτων του τὰ πλείστα μετεφράσθησαν ἑλληνιστί. Μεταξὺ δὲ τῶν πρώτων ἔργων του ὑπάρχει καὶ ἐν ἐπιγραφόμενον «Εἰς ἵππος τοῦ Φειδίου», ἐμπνευσθὲν ἐξ ἀναγλύφου τοῦ Παρθενῶνος.

— Ἐν Μόσχῃ ἰδρύεται λίαν προσεγῶς γυναικεῖα ἱατρικὴ σχολή. Τὸ σχέδιον τῆς ἰδρύσεως τῆς σχολῆς ταύτης, ὡς καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς, καθυποβλήθη εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ αυτοκράτορος Νικολάου, ἐπεκυρώθησαν ἤδη συγγράμματα δὲ ἡ Ρωσικὴ κυβερνησις ἐπέτρεψε τὴν συλλογὴν προαιρετικῶν συνδρομῶν καθ' ἅπαν τὸ ρωσικὸν κράτος ὑπὲρ τοῦ ρηθέντος σκοποῦ. Προσέτι τὸν προσεχὴ Σεπτέμβριον θὰ συγκληθῇ ἐν Πετροῦπολει συνέδριον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας Γερμάλωφ πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἰδρύσεως προτύπου γεωργικῆς σχολῆς τῶν γυναικῶν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ν. Ι. Λάσκαρη Μαλλιά Κουδάρια, κωμωδία εἰς πράξεις τρεῖς. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἑστίας Κ. Μάϊσνερ καὶ Ν. Καργαδούρη 1899.

Τελωνιακὴ Νομοθεσία Μελέτη καταχωρηθεῖσα ἐν τῷ Λεξικῷ Νομικῆς τοῦ κ. Θ. Φλογαίτου, ἀνατυπωθεῖσα δὲ μετὰ προσθηκῶν καὶ σημειώσεων ὑπὸ Γ. Ν. Κοφινᾶ. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἑστίας Κ. Μάϊσνερ καὶ Ν. Καργαδούρη 1899.

Μιλτιάδου Πανταξῆ, ὕφηγητοῦ τῆς Ἑλλην. Φιλολογίας **Ἡ τῆς Ρητορικῆς Διδακταλία** πρὸς τὴν νεωτέραν ἡμῶν ρητορείαν καὶ τὸν νεώτερον λόγον (Μετατύπωσις ἐκ τοῦ ΙΑ' τόμου τῆς Ἀθηνᾶς). Ἀθῆνησιν ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Περρῆ 1899.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ

Ἰουλίου 30

Ι. Α. Ἀνήλιον Βόλου. Ἐνεγράφητε, εὐχαριστοῦμεν, φύλλα ἐστάλησαν — Κ. Μ. Σουλτακαστρον Φύλλα ἐστάλησαν. — Α. Α. Ληξούριον. Ζητηθέντα φύλλα ἐστάλησαν. — Κ. Θ. Κ. Βατοῦμ. Ἐνεγράφητε, εὐχαριστοῦμεν, φύλλα καὶ ἀποδείξεις ἐστάλησαν. — Ε. Κ. Ρέθυμον. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν, εὐχαριστοῦμεν, φύλλα ἐστάλησαν ὡς καὶ ὀλόκληρος ἡ σειρά τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ," ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΑ 30

πωλοῦνται:

Ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας καὶ εἰς τὰ Κιόσκια τῶν Πλατειῶν.

Ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸ Βιβλιογραφτοπωλεῖον Μὰξ Χούλιτα.

Ἐν Κερκύρῃ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Ν. Ἰωαννίδου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΘΑΔΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΕΙΟΥ—ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἑστίας κέντηται τὰ τελειότερα μηχανικὰ πιστήρια, πλουτισμένον δὲ δι' ἀφθονίας στοιχείων, γραμμῶν καὶ κοσμημάτων ἐκ Γαλλίας καὶ Γερμανίας κομισθέντων, ἀναλαμβάνει αἰκνδῆποτε τυπογραφικὴν ἐργασίαν, ἥτοι βιβλία, περιοδικὰ, ἀγγελίας, προγράμματα, διπλότυπα, πίνακας κλπ.

Διὰ τοὺς μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν εὐρισκομένους κυρίως συγγραφεῖς τὸ Τυπογραφεῖον ἀναλαμβάνει τὴν φροντίδα τῶν διορθώσεων δι' εἰδικὸν διερθωτοῦ.

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἑστίας ἀντιπροσωπεύει πολλὰ γερμανικὰ ἐργοστάσια δι' ὅλα τὰ εἶδη τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς λιθογράφους, τυπογράφους καὶ βιβλιωδέτας.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἑστίας πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἰς τυπογράφους καὶ λιθογράφους χραισιμεύοντα ὄλικα.